

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/210/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311214378
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2014:2311214378.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Ľubicou Bundzelovou, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35787783, zastúpený advokátom: JUDr. Helena Strachotová, Hviezdoslavova 7, 036 01 Martin, proti odporcyni: S. V., N.. XX.XX.XXXX, A. Š. XXX, Š., zastúpená advokátom: Mgr. Ivica Šišoláková, Nová Doba 920/5, Galanta, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, občianske združenie so sídlom Košice, Park Angelinum 2, IČO: 42 326923, o zaplatenie 1.469,65 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd určuje, že zmluvné dojednanie uvedené v čl. V. v bode V.-3, kde „ Ak klient poruší svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, je CETELEM a.s. oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Zmluvná pokuta je splatná bezodkladne po tom, čo klient dostane písomnú výzvu na jej úhradu. Nesplatená úverová istina je ďalej úročená podľa platnej úrokovej sadzby. Dojednanie o zmluvnej pokute nevylučuje možnosť uplatnenie práv z titulu náhradu škody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Zmluvné dojednanie uvedené v čl. V. v bode V.-4, kde „ V prípade, že CETELEM a.s. na základe žiadosti klienta, dá súhlas s odkladom jednej alebo viacerých mesačných splátok je CETELEM a.s. oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 4 % z odloženej sumy, alebo zúčtovať príslušné náklady na úverovom účte a nesplatenú úverovú istinu ďalej úročiť podľa platnej úrokovej sadzby. Táto zmluvná pokuta je splatná dňom doručenia písomnej výzvy CETELEMU a.s. na jej úhradu klientovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcu trovy právneho zastúpenia vo výške 316, 72 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom súdu došlým dňa 23.6.2011 a upresneným zo dňa 17.10.2011 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie istiny vo výške 1469,65 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 1.2.2011 zo sumy 593,45 Eur do zaplatenia, od 1.6.2009 zo sumy 1221,70 Eur do 15.6.2009, od 16.6.2009 zo sumy 1177,70 Eur do 3.7.2009, od 4.7.2009 zo sumy 1133,45 Eur do 14.08.2009, od 15.08.2009 zo sumy 1.089,20 Eur do 16.09.2009, od 17.09.2009 zo sumy 1.044,95 Eur do 20.10.2009, od 21.10.2009 zo sumy 1.000,70 Eur do 18.12.2009, od 19.12.2009 zo sumy 956,45 Eur do 18.01.2010, od 19.01.2010 zo sumy 912,45 Eur do 05.03.2010, od 06.03.2010

zo sumy 868,01 Eur do 21.07.2010, od 22.07.2010 zo sumy 824,01 Eur do zaplataenia a zmluvný úrok vo výške 0,058 % denne zo sumy 511,66 Eur od 16.11.2010 do zaplataenia a na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ poskytol na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 12.11.2007 odporcovi úver vo výške 1659,70 Eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzavretá prijatím návrhu tak, že navrhovateľ za odporcu uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a odporca tovar prevzal. Na základe časti C) návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 12.11.2007 poskytol navrhovateľ odporcovi revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca, keď odporca vyčerpil ku dňu 13.10.2008 z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 747,76 Eur. Odporca sa zaviazal splatiť úver v 60 mesačných splátkach po 44,25 Eur splatných vždy k 15-temu dňu v mesiaci počínajúc dňom 15.12.2007. Odporca sa zaviazal splatiť úver poskytnutý formou čerpania peňažných prostriedkov z poskytnutého úverového rámca formou pravidelných mesačných splátok vo výške 5% z tohto rámca, teda vo výške 28,- Eur splatných vždy k 10-temu dňu kalendárneho mesiaca. Podľa čl. V-3 Všeobecných podmienok je navrhovateľ oprávnený požadovať zmluvnú pokutu vo výške 8% z každej čiastky, so splatením ktorej sa odporca dostal do omeškania viac ako 30 dní a bol navrhovateľom na zaplataenie vyzvaný. Odporcu vyzval na úhradu zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok naposledy listom zo dňa 6.4.2009 a v prípade úveru podľa časti C) naposledy listom zo dňa 24.11.2010. K veci ďalej uviedol, že odporkyňa bol na základe zmluvy dňa 12.11.2007 poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 50.000,- SK (1.659,70 Eur), ktorý mala odporkyňa splatiť v 60 splátkach splatných po 1.333,- SK (44,25 Eur) počnúc dňom 15.12.2007. Zmluvný úrok bol dojednaný na 18,95% ročne. Úver bol odfinancovaný až dňa 13.12.2007 a dátum prvej splatnosti bol posunutý na deň 15.1.2008. Pri pravidelnom splácaní mal byť zaplatený ku dňu 15.12.2012, pričom odporkyňa by uhradila celkom 2655,- Eur. Na predmetný spotrebiteľský úver do odstúpenia od úverovej zmluvy odporkyňa uhradila 398,25 Eur, ktorá suma bola použitá na úhradu mesačných splátok splatných v mesiacoch 1/2008-9/2008 z toho na úverovú istinu 161,23 Eur, na zmluvné úroky 225,98 Eur a na poplatky za poistenie úveru v sume 11,34 Eur. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou splátok splatných v 10/2008 až 3/2009 v celkovej výške 265,49 Eur (6x 44,25 Eur) a navrhovateľ tak odstúpil od úverovej zmluvy a úver sa ku dňu 31.5.2009 stal splatným vo výške 1664,20 Eur. Predmetná dlžná suma 1664,20 Eur predstavovala okrem splátok za obdobie 10/2008 - 3/2009 v celkovej výške 265,49 Eur a neuhradených zmluvných pokút za omeškание za splácanie úveru v celkovej výške 21,- Eur aj sumu 1377,71 Eur, ktorá predstavuje zvyšnú úverovú istinu, ktorú mala odporkyňa uhradiť v splátkach v mesiacoch 4/2009-12/2012. Po odstúpení od úverovej zmluvy odporkyňa uhradila navrhovateľovi 840,19 Eur, ktorá suma bola použitá na úhradu zmluvných pokút v celkovej výške 21,- Eur, na úhradu dlžných mesačných splátok úveru za obdobie 10/2008-3/2009 v celkovej výške 265,49 Eur a na čiastočnú úhradu neuhradenej úverovej istiny vo výške 553,70 Eur. K úhrade tak zostáva na spotrebiteľskom úvere suma 824,01 Eur. Odporcovi bol poskytnutý revolvingový úver, ktorý mala splácať po 800,- Sk (26,56 Eur). Zmluvný úrok bol dojednaný na 23,40% ročne a pri vyhotovení úverovej karty bola úroková sadzba znížená na 1,77% mesačne, t. j. 21,24 % ročne so splatnosťou od 4/2008. Odporkyňa vyčerpala z úverového rámca sumu vo výške 747,76 Eur, ktorá tak predstavuje úverovú istinu. Odporkyňa na revolvingový úver uhradila do odstúpenia od úverovej zmluvy sumu v celkovej výške 521,92 Eur, ktorá bola použitá na úhradu mesačných splátok splatných v 6/2008-4/2010 v celkovej výške 492,08 Eur (8x26,56 Eur + 13x 28,- Eur + 26,- Eur +2,- Eur odložená suma 28,68 Eur - odložená suma 83,72 Eur) a ďalej na úhradu zmluvných pokút za omeškание so splácaním úveru v celkovej výške 6,60 Eur, poplatku za odoslanú upomienku vo výške 6,64 Eur a poplatku za vstup pohľadávky do vymáhania vo výške 16,60 Eur. Tým, že odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok splatných v 3/2010-11/2010 v celkovej výške 224,- Eur navrhovateľ odstúpil od úverovej zmluvy a úver sa stal ku dňu 31.12.2010 splatným vo výške 645,64 Eur. Dlžná suma 645,64 Eur predstavuje okrem splátok splatných za obdobie 3/2010 - 11/2010 v celkovej výške 224,- Eur a neuhradených zmluvných pokút za omeškание so splácaním úveru v celkovej výške 52,19 Eur aj sumu vo výške 369,45 Eur, ktorá predstavuje zvyšnú úverovú istinu, ktorú mal odporca uhradiť v splátkach od 12/2010 až do zaplataenia. Na revolvingovom úvere tak zostáva odporkyňa zaplatiť sumu 645,64 Eur s príslušenstvom. Celkom tak evidujú voči odporkyňi pohľadávku vo výške 1469,65 Eur pozostávajúcej zo spotrebiteľského úveru 824,01 Eur + 645,64 Eur revolvingového úveru s príslušenstvom.

Ďalej v odvolaní (doplnenom podaním zo dňa 19.11.2003) uviedol, že v skutočnosti uhradila odporkyňa 9 splátok do odstúpenia od zmluvy, t.j. 398,25 Eur a po odstúpení uhradila 397,69 Eur, t.j. celkom 795,94 Eur a nie 1400,39 Eur ako uviedol súd. S tvrdením súdu, že poisťovňa Cardif Slovakia, a.s. uhradila poisťné plnenie vo výške 442 Eur súhlasí. Celkom teda došlo zo strany odporkyne k úhrade čiastky

1238,44 Eur i s úhradou poisťovne. Ak súd tvrdí, že zmluva je platná a odstúpenie neplatné, potom rozdiel medzi čiastkou 2655 Eur, ktorú mala navrhovateľka uhradiť podľa zmluvy ak by plnila v splátkach t.j. 2655 Eur a zaplatenou čiastkou 1238,44 Eur, to je 1416,56 Eur. Ak navrhovateľ žaloval z tejto zmluvy iba 824,01 Eur s úrokmi, nejedná sa o žalovaný nárok v rozpore s dobrými mravmi. Podľa ich názoru mal súd žalobe vyhovieť a to i v prípade keď dospel k záveru, že zmluva je platná a odstúpenie neplatné, keď lehota splatnosti úveru uplynula dňom 15.12.2012 a rozsudok bol vydaný v apríli 2013. V prípade revolvingového úveru trvajú na tom, že k platnému uzavretiu zmluvy došlo na základe akceptácie návrhu prostredníctvom akceptačného listu. Súčasťou akceptačného listu je aj samotná karta, na základe ktorej klientka čerpala úver. Takže prijatie tohto listu klientkou je nespochybniteľné. Skutočnosť, že úver hradila v celkovej výške 521,92 Eur je aj dôkazom toho, že jej úver bol poskytnutý. V prípade revolvingového úveru vyčerpala odporkyňa 673,83 Eur + 33,70 Eur t.j. 707,53 Eur + poplatky vo výške 40,23 Eur a vrátila iba 521,92 Eur, preto ak súd dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere nebola uzavretá, mal sa vysporiadať s bezdôvodným obohatením. Taktiež nesúhlasí s posúdením zmluvných podmienok uvedených v bode V- 3 a V-4 a podľa jeho názoru sú platné. Nesúhlasí s názorom odporcu o tom, že ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy, je dohoda o výške úrokov v rozpore s § 39 OZ a prieči sa dobrým mravom. Dohodnutá odplata vo forme úroku za poskytnutie úveru je oproti odplatám, ktoré požadujú banky, teda aj priemerným odplatám vyššia, je však výsledkom jasnej a zrozumiteľnej dohody účastníkov uzavretej na slobodnom trhu poskytovania peňažných prostriedkov pri poskytnutí úveru bez akéhokoľvek ďalšieho zabezpečenia a bez predchádzajúcej skúsenosti navrhovateľa s plnením finančných záväzkov odporkyne. Navrhovateľ poskytol odporkyni peňažné prostriedky na trhu nebankových subjektov, pričom na takomto trhu, ktorý je charakteristický vyšším rizikom nesplácania úveru, sú úrokové sadzby prirodzene vyššie ako na trhu bankových úverov, na ktorom je poskytnutie obdobného úveru viazané prísnejšími podmienkami. Vzhľadom na to, že zmluva medzi navrhovateľom a odporkyňou bola uzavretá v čase, keď bola limitovaná výška úrokov v spotrebiteľských vzťahoch, pričom táto výška úroku bola nižšia ako pripúšťali právne predpisy, nebol dôvod na to, aby súd postupoval podľa právneho názoru z uznesenia NS SR zo dňa 31.07.2009 v konaní sp. zn. MCdo 1/2009, ktorý sa zjavne vzťahuje na také úverové spotrebiteľské vzťahy, ktoré vznikli pred účinnosťou limitácie výšky úroku z úveru.

Odporkyňa žiadala návrh zamietnuť, nakoľko neboli dodržané podmienky zákona o spotrebiteľských úveroch a zmluvu o spotrebiteľskom úvere považuje za absolútne neplatnú. Absentuje tu údaj o celkovej čiastke, ktorú by mal spotrebiteľ uhradiť ako aj doba ukončenia splácania úveru. V zmysle zmluvy sa zmluva považuje za uzavretú dňa zaslaním akceptácie s návrhom zo strany veriteľa. Akceptácia žiadosti o spotrebiteľskom úvere jej bola zaslaná len v zmysle spotrebiteľského úveru a nie aj v súvislosti s revolvingovým úverom, pričom nemá vedomosť o tom, že by sa dostala do omeškania s niektorou zo splátok. Od navrhovateľa obdržala list zo dňa 17.12.2007, ktorým jej navrhovateľ oznamuje, že previedol na účet ňou uvedený finančné prostriedky v sume 50.000,- Sk s uvedením dátumu poskytnutia úveru 13.12.2007, výška mesačnej splátky 1333,- Sk, počet splátok 60, dátum splatnosti prvej mesačnej splátky 15.01.2008. Z obsahu listu nevyplýva, že ide o akceptáciu písomného návrhu, ani nepotvrďuje vznik zmluvy v zmysle VOP navrhovateľa. Dojednanie obsiahnuté v čl. III-1.-1., že zmluva vzniká aj prevodom peňažných prostriedkov zodpovedajúcich výške poskytnutého úveru je v rozpore so zákonom, nakoľko sa pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomná forma, a teda je potrebná písomná akceptácia písomného návrhu. Vyššie uvedený list nemožno považovať za akceptáciu návrhu, ale iba informáciu o poskytnutí úveru, pričom neobsahuje také náležitosti, ktoré sa pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere vyžadujú (napr. výšku úrokov, RPMN a pod.). Taktiež k vystaveniu predmetného listu prišlo až potom ako bol úver 50.000,- Sk poskytnutý. Potvrdenie o uzavretí úveru, ktoré do spisu založil navrhovateľ nie je totožné s dokladom, ktorý obdržala (na č. I. 166). Poukazuje na to, že v roku 2007 ešte nebola mena EURO, ale SK a teda list, ktorý bol predložený súdu považuje za podvrh. Taktiež má zato, že revolvingový úver zo strany navrhovateľa nebol a nikdy neobdržala žiadnu kartu, ktorá jej mala byť zaslaná obyčajnou zásielkou. Tiež sa domnieva, že odstúpenie od zmluvy zo strany navrhovateľa sú neplatné a to z dôvodu, že neboli naplnené zmluvne ani zákonom dané podmienky na takýto úkon. K odstúpeniu zo strany navrhovateľa malo prísť v dôsledku jej omeškania s plnením splatných splátok za obdobie 10/2008 - 3/2009 listom zo dňa 06.04.2009, pričom účinky odstúpenia mali nastať ku dňu 31.05.2009. V zmysle bodu V-5 podmienok, odstúpenie nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej zmluvnej strane. To znamená, že odstúpenie od zmluvy jej malo byť doručené v mesiaci 04/2009, ale na predloženej kópii doručenký je dátum 06.07.2009, podpis príjemcu nie je jej podpisom a do pozornosti dáva aj dátum na razítku pošty. Nárok, ktorý si navrhovateľ z titulu odstúpenia uplatňuje, nie je

v zmysle zákona a nie je opodstatnený, nakoľko odstúpením od zmluvy, zmluva zaniká a zmluvné strany sú si povinné vydať plnenia a teda zaniká jej povinnosť zaplatiť úroky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má zato, že nárok uplatnený navrhovateľom je nepreukázaný. Uhradila navrhovateľovi 17 splátok po 1.333,- Sk mesačne. Týchto 17 splátok bolo do odstúpenia od zmluvy, avšak platila navrhovateľovi aj po odstúpení od zmluvy, pričom celkom uhradila 1400,39 Eur. Poukazuje na to, že v zmysle zmluvy bola schopnosť splácať poistená a zo strany poisťovne Cardif obdržala vyjadrenie, že nakoľko prišlo k poisťovej udalosti bude na účet spoločnosti CETELEM zaslané poisťné plnenie. Navrhovateľovi bolo zaslané poisťné plnenie vo výške 442,- Eur, ktoré poskytla poisťovňa Cardif Slovakia, a.s. dňa 6.5.2009. Pokiaľ na poštových peňažných poukazoch je iné variabilné číslo, ktoré platila vo výške 44,- Eur a iné variabilné číslo, ktoré platila vo výške 28,- Eur, poukazuje na to, že je jednoduchý človek, mala vedomosť o tom, že jej bol poskytnutý úver iba vo výške 50.000,- Sk a žiadna karta ani PIN kód jej neboli doručené. Čiastky na peňažných poukazoch platila na výzvu navrhovateľa, resp. tým, že jej boli zasielané predmetné poštové poukazy. Pokiaľ ide o uzavretie zmluvy o úverovom rámci, k uzavretiu takejto zmluvy nikdy neprišlo, nebola jej doručená akceptácia návrhu, úverová karta a ani PIN, na základe ktorých mala čerpať úver vo výške 20.000,- Sk. Odstúpenie od revolvingového úveru malo byť doručené náhradným doručením na základe vrátenej zásielky dňa 20.12.2010, hoci o doručovaní predmetnej písomnosti nemá vedomosť a z predloženej kópie obálky nie je možné zistiť, komu bola vlastne adresovaná. I v prípade ak by zmluva bola uzavretá platne, odstúpenie od zmluvy platné nie je, resp. aj nároky uplatnené navrhovateľom v dôsledku odstúpenia od zmluvy sú v rozpore so zákonom, nakoľko požaduje splnenie celého záväzku vrátane úrokov, čím sa odstúpenie od zmluvy mieri svojím účinkom a je nástrojom v rukách navrhovateľa na dosiahnutie zisku v plnom rozsahu (úrokov) za podstatne kratšiu dobu než bol úver dohodnutý. Takéto konanie považuje za rozporné s dobrými mravmi.

Na základe odvolania navrhovateľa uviedla, že vychádzajúc z údajov zverejnených na stránke www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> dosahovala priemerná úroková miera obchodných bánk pre spotrebiteľské úvery pre domácnosti s dobou platnosti 1-5 rokov v novembri 2007 úroveň 13,99%, pričom úrok poskytnutý navrhovateľom je takmer o 5% vyšší. Pre úžeru je neplaný celý úverový vzťah a odporuje dobrým mravom a ustanoveniam § 39 OZ. Absolútne neplatným je aj úver poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). Poukázala aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 3Co 3/2011 a NS SR 1MCd1/2009 zo dňa 31.07.2009.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s odstúpením od úverovej zmluvy zo dňa 6.4.2009, čiastočným odstúpením od úverovej zmluvy zo dňa 24.11.2010, fotokópiou doručeníek, žiadosťou zo dňa 12.11.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami, vyjadrením PZN o spôsobe výpočtu svojho nároku, potvrdením o odfinancovaní prijatých prostriedkov, výpismi z účtu ohľadne peňažných prostriedkov týkajúcich sa odporkyne, potvrdením o prijatí splátok zo dňa 3.10.2011, sadzovníkom poplatkov, poštovými peňažnými poukazmi, oznámením poisťovne z 05.05.2009, listom navrhovateľa zo 17.12.2007, poštovými podaciami hárkami ako i ďalším náležitým obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ dňa 13.12.2007 a odporkyňa dňa 12.11.2007 podpísali žiadosť/zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej odporkyňa žiadala a zaviazala sa splácať úver vo výške 50.000,- Sk v 60 mesačných splátkach po 1333,- Sk (44,25 Eur), pri ročnej úrokovej sadzbe 18,95 % a RPMN 22,30 %. Navrhovateľ úver vo výške 50.000,- Sk poskytol odporkyni a zaslal jej list zo 17.12.2007, kde jej oznámil, že v súlade s podmienkami jej žiadosti, jej previedli na bankový účet sumu 50.000,- Sk so základnými podmienkami splácania úveru tak, že dátum poskytnutia úveru bol 13.12.2007, výška úveru 50.000,- Sk, výška mesačnej splátky 1333,- Sk (44,25 Eur), počet pravidelných mesačných splátok 60, dátum prvej splátky je 15.01.2008.

Odporkyňa uhradila celkom sumu 1317,86 Eur a poisťovňa Cardif Slovakia, a.s. uhradila za odporkyňu sumu 442,50 Eur za mesiace apríl 2008 až január 2009 (10 mesiacov x 44,25 Eur).

Navrhovateľ listom zo 06.04.2009 oznámil, že odstúpil od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX vzhľadom na omeškanie so splácaním úveru, tento sa ku dňu 31.05.2009 stal splatným a odporkyňa mala uhradiť sumu 1664,20 Eur zloženej zo sumy 265,49 Eur ako dlžných splátok ku dňu účinnosti odstúpenia do zmluvy, 1377,71 Eur ako úverovej istiny splatnej ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy, 21 Eur ako zmluvnej pokuty za omeškanie so splácaním úveru.

Navrhovateľ listom z 24.11.2010 oznámil, že čiastočne odstúpil od úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX vzhľadom na omeškanie so splácaním úveru, tento sa ku dňu 31.12.2010 stal splatným a odporkyňa mala uhradiť sumu 645,64 Eur zloženej zo sumy 511,66 Eur ako úverovej istiny, 81,79 Eur ako dlžných úrokov, poplatkov a poistného a 52,19 Eur ako zmluvnej pokuty za omeškanie so splácaním úveru.

Podľa § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z., platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 z.č. 258/2001 Z.z., platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 z.č. 258/2001 Z.z., platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 z.č. 258/2001 Z.z., platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 z.č. 250/2007 Z.z., platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 7 ods. 1 a 2 z.č. 250/2007 Z.z., platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, (1) Nekalé obchodné praktiky sú zakázané. (2) Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 3 z.č. 250/2007 Z.z., obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 52 ods. 1 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 4 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods. 1 OZ, platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa čl. 5-3 všeobecných podmienok, ak klient poruší svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas je Cetelem oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní.

Podľa čl. 5-4 všeobecných podmienok, Cetelem je oprávnený požadovať od klienta, aby zaplatil zmluvnú pokutu vo výške 4 % z odloženej sumy.

Podľa III.1-1., všeobecných podmienok, prijatím návrhu a teda okamihom vzniku zmluvy je odoslanie písomného oznámenia o prijatí adresovaného klientovi alebo prevod PP zodpovedajúcich výške poskytnutého úveru alebo jeho dohodnutej časti uvedenej v návrhu na účet predajcu, prípadne iným dohodnutým spôsobom. Prevodom PP sa rozumie okamih zadania príkazu na ich odpísanie z účtu Cetelemu. Vznik zmluvy potvrdí Cetelem klientovi písomne.

Podľa čl. IV.- 1.-1 všeobecných podmienok, v prípade prijatia návrhu podľa čl. III.1.-1., Cetelem zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Rozhodnutie o poskytnutí ÚR prislúcha Cetelemu a závisí najmä od posúdenia údajov uvedených klientom v súvislosti so Žiadosťou a priebehu splácania klasického úveru. Prijatím žiadosti o poskytnutie ÚR a teda okamihom

vzniku zmluvy o úvere je odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí ÚR adresovaného klientovi. Vydanie karty na meno klienta, VS a číslo účtu revolvingového úveru oznámi Cetelem klientovi písomne.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. I keď odporkyňa poukazuje na jej absolútnu neplatnosť z dôvodu nedostatku písomnej formy, nakoľko list zo dňa 17.12.2007 (č.l.184), ktorý obdržala od navrhovateľa nepovažuje za akceptáciu zmluvy v zmysle všeobecných podmienok, súd sa s takýmto tvrdením nestotožňuje. Je pravdou, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť uzatvorená v písomnej podobe, táto forma však bola dodržaná. Tým, že navrhovateľ zaslal požadovaný úver vo výške 50.000,- Sk na účet odporkyne a oznámenie tejto skutočnosti, ako aj ďalších údajov týkajúcich sa úveru v liste zo 17.12.2007 je možno považovať v zmysle všeobecných obchodných podmienok za akceptáciu návrhu odporkyne a aj v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch za dodržanie písomnej formy uzavretia zmluvy. V § 4 ods. 2 a 3 zákona o spotrebiteľských úveroch sú uvedené náležitosti, ktoré zmluva najmä obsahuje, keď podľa § 4 ods. 4 je pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať, čo bolo taktiež dodržané. Okrem toho, že túto skutočnosť oznámil navrhovateľ odporkyňi listom zo dňa 17.12.2007, odporkyňa ani nepoprela čerpanie úveru poskytnutého navrhovateľom. Z uvedených dôvodov je súd toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená z tohto pohľadu platne.

Podľa dohodnutých podmienok mohol navrhovateľ odstúpiť od zmluvy pri splnení podmienok uvedených v čl. III.-6.-1., teda pri omeškaní dvoch po sebe nasledujúcich splátok, resp. pri omeškaní jednej splátky dlhšie ako tri mesiace. Navrhovateľ listom zo dňa 06.04.2009 oznámil odstúpenie od zmluvy z dôvodu omeškania so splácaním úveru, keď podľa poštových poukážok predložených odporkyňou došlo k omeškaniu splátok. Poistovňa Cardif oznámila odporkyňi, že za ňu bude plniť za mesiace apríl 2008 až január 2009 listom z 05.05.2009, teda až potom, ako navrhovateľ zaslal odporkyňi odstúpenie od zmluvy, ktorú skutočnosť preukázal predložením poštového podacieho háрку zo 07.04.2009. Je otázne kedy sa vrátila zásielka navrhovateľovi ako neprevzatá, keďže podľa všeobecných podmienok podľa čl. V-5. odstúpenie od úverovej zmluvy je potrebné vykonať doporučené a teda ktorým dňom je možné považovať zásielku za doručenú. Pri 18 dňovej úložnej dobe, je však možné predpokladať, že mohlo dôjsť k odstúpeniu od zmluvy k 31.5.2009, tak ako to bolo uvedené v samotnom odstúpení od zmluvy. Pokiaľ ide o doručenkú s dátumom prevzatia odporkyňou 14.04.2009, podpis odporkyňi voľným posúdením súdu tejto nepatrí a navyše pečiatka pošty je zo 06.07.2009, takýto dôkaz teda súd nepovažuje za hodnoverný. Tu súd iba dopŕňa, že z uvedeného nie je možné vyvodit' záver, že k platnému odstúpeniu od zmluvy nedošlo, keďže súd má preukázané, že zo strany navrhovateľa bolo doručované a zaslané odstúpenie (viď poštový podací hárok na č.l. 189) odporkyňi. Preto je súd toho názoru, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, avšak tak ako je už vyššie uvedené, otáznym je deň tohto odstúpenia a už vzhľadom k uvedenému má za to, že došlo k platnému odstúpeniu ku dňu 31.05.2009.

Súd sa však stotožňuje s názorom odporkyne o neuzavretí revolvingového úveru. I keď navrhovateľ bol vyzvaný, aby preukázal jeho uzavretie, navrhovateľ v tomto smere neprodukoval žiadne dôkazy, predovšetkým odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí ÚR adresovaného klientovi, vydanie karty na meno klienta, VS a číslo účtu revolvingového úveru a ich písomné oznámenie odporkyňi, tak ako to vyplýva zo všeobecných obchodných podmienok. Čiastočné odstúpenie od revolvingového úveru (a jeho odoslanie - viď č.l. 190) nie je dostačujúcim dôkazom preukazujúcim uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere, a ani o jeho čerpaní odporkyňou. Formulárové tlačivo Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru obsahuje po označení „C/Úverová karta“ vopred navrhovateľom naformulovanú žiadosť, podľa ktorej žiadateľ o poskytnutie spotrebiteľského úveru, súčasne žiada navrhovateľa o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a vydanie úverovej karty na meno žiadateľa. Takáto časť tlačiva ďalej obsahuje záväzok žiadateľa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5% žiadateľovi poskytnutého úverového rámca. Podpísaním uvedenej Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru účastníkmi konania, do ktorej bola vsunutá aj vopred navrhovateľom naformulovaná žiadosť odporkyne o poskytnutie úverového rámca, nedošlo aj k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, keďže aj podľa bodu IV-1-1 Všeobecných podmienok navrhovateľa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, uvedených na rube Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, navrhovateľ v prípade prijatia návrhu zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty a klientovi poskytne úverový rámec a úverovú kartu až po posúdení údajov zo Žiadosti a priebehu jeho splácania. Navrhovateľ považuje za okamih

vzniku zmluvy o úvere odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí ÚR adresovaného klientovi. Teda až odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti o poskytnutie úverového rámca vzniká zmluvný vzťah - zmluva o poskytnutí revolvingového úveru. Z uvedených dôvodov súd podpis navrhovateľa na tlačive Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 13.12.2007 opatrenom podpisom odporcu považuje len za potvrdenie doručenia oferty (návrhu) o úverový rámec podľa § 43a ods. 1 OZ v znení účinnom do 31.10.2008, ale nie za uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko navrhovateľ si vyhradil pre poskytnutie úverového rámca nielen zaradenie klienta do zoznamu žiadateľov, ale aj posúdenie platobnej disciplíny klienta so splácaním spotrebiteľského úveru a jeho údajov uvedených v žiadosti. Až na základe týchto údajov si navrhovateľ vymienil akceptovanie návrhu na poskytnutie úverového rámca odoslaním oznámenia o prijatí žiadosti odporcu. Navyše podľa § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 37OZ, 40 ods. 1 OZ). To znamená, že navrhovateľ mal v prípade akceptácie písomného návrhu odporcu o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk odporcovi písomne oznámiť jeho prijatie. Pre uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá zo zákona musí mať písomnú formu, je plnenie na základe písomného návrhu nepostačujúce. Navrhovateľ napriek výzve súdu neoznačil a nepreukázal dôkaz o pravdivosti svojho tvrdenia o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o doručení úverovej karty odporkyňi a o čerpaní z úverového rámca na základe úverovej karty zo strany odporkyne. I keď odporkyňa hradila sumy vo výške 28 Eur, ktoré sa mali týkať revolvingového úveru, sama uviedla, že tieto hradila na základe toho, že jej navrhovateľ posielal šeky a myslela si že sa týkajú samotného úveru, ktorý jej poskytol navrhovateľ vo výške 50.000,- Sk. Toto súd nepovažuje za preukázanie riadneho uzavretia písomnej zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, ale ani za preukázanie doručenia úverovej karty, PIN a čerpanie z úverového rámca odporkyňou. V samotnom liste predloženým navrhovateľom (č.l. 192), o ktorom súd nemá za preukázané, že bol odporkyňi doručovaný, sa hovorí o tom, že ku kreditnej karte bude odporkyňi v samostatnej zásielke zaslaný PIN kód doporučene do vlastných rúk a po obdržaní PIN kódu môže odporkyňa Kreditnú kartu okamžite používať na čerpanie peňažných prostriedkov. Navrhovateľ teda nepreukázal ani písomné uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, ale ani doručenie kreditnej karty a doručovanie a doručenie PIN kódu, ktorý mal byť zaslaný doporučene a ani čerpanie nejakých peňažných prostriedkov zo strany odporkyne, keď bez karty a bez PIN kódu nemohla odporkyňa čerpať nejaké peňažné prostriedky.

Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru je zmluvou o úvere, ktorá bola uzatvorená v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Keďže však odporkyňa uzavrela predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ (§ 52 ods. 3 Obč. zák.), na daný právny vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Právny vzťah medzi účastníkmi založený predmetnou zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. (viď rozhodnutie NS SR sp. zn. 1M Cdo 1/2009)

Uzavretie zmluvy pri zneužití tiesne alebo ľahkovážnosti spotrebiteľa by bolo spôsobilé vyvodit' záver o neplatnosti zmluvy, rovnako ako dohoda o úrokoch, ktoré sú v porovnaní s úrokovými mierami poskytovanými peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy vyššie.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa (zákona NR SR č. 250/2007 Z. z.), ktorý v § 3 ods. 3 ustanovuje, že každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 4 ods. 5 z.č. 250/2007 Z. z., predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti,

čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

V zmysle zmluvy výška ročného úroku z úveru predstavovala podľa zmluvy 18,95 % ročne, pričom z internetovej stránky NBS boli priemerné úrokové miery z úverov od 1 do 5 rokov v decembri r. 2008 15,49 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie, prípadne slabomyselnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva v časti úrokov neplatná. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úvere v časti dojednaných úrokov, kde bola dohodnutá výška úrokov 18,95 % a v prípade revolvingu 23,40 % ročne za absolútne neplatnú. K argumentácii navrhovateľa ohľadne odplaty, keď v čase uzavretia zmluvy bola limitovaná výška úrokov v spotrebiteľských vzťahoch a teda nemožno postupovať podľa právneho názoru z uznesenia NS SR zo dňa 31.07.2009 v konaní sp. zn. MCdo 1/2009 súd udáva, že v čase uzavretia úverovej zmluvy z.č. 258/2001 Z.z., neobsahoval ust. § 3 ods. 9 a 10, neskôr doplnené, keď v zmysle odseku 10, bolo uvedené „Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády“. V každom prípade je však potrebné rozlišovať celkovú odplatu za poskytnutie úveru (ktorá v sebe zahŕňa aj úroky) a úroky ako také. Hoci výška odplaty bola neskôr doplnená resp. jej výška upravená v § 3 ods. 10 a 11 z.č. 258/2001 Z.z. a nariadenia vlády č. 238/2008 Z.z., nemožno neprihliadnuť na dojednanie úrokov navrhovateľa, a porovnať ich s inými subjektmi poskytujúcimi finančné služby. V konečnom dôsledku aj v zmysle ust. § 4 ods. 5 z.č. 250/2007 Z.z. bol navrhovateľ povinný postupovať tak, aby jeho konanie nebolo v rozpore s dobrými mravmi.

Čo sa týka nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v rámci zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v tejto časti považuje súd návrh navrhovateľa za nedôvodný z dôvodu, že považuje dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty v obchodných podmienkach za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola odporkyňa

v postavení spotrebiteľa, keďže navrhovateľ má podľa výpisu z obchodného registra v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Je nepochybné, že navrhovateľ právo na zmluvnú pokutu odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a spotrebiteľ obsah zmluvy nemal možnosť reálne ovplyvniť a teda i dojednanie o zmluvnej pokute žiadnym podstatným spôsobom neovplyvnil. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Navrhovateľ ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporkyňou ako spotrebiteľkou nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je to, že spotrebiteľ sa ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty v obchodných podmienkach zmluvy považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania. Spotrebiteľ je nepochybne v danom prípade slabšou zmluvnou stranou, ktorý v snahe získať úver spravidla náležite nevyhodnotí rozsiahle zmluvné podmienky pripravené dodávateľom v časovom predstihu a navyše písané veľmi malým písmom. Takáto zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy. Táto zmluvná podmienka obsiahnutá vo formulárových Všeobecných podmienkach spôsobuje menej priaznivejšie postavenie odporcu spotrebiteľa (obdobie znesenie NS 5 M Cdo 20/2009 z 25.01.2011), ktorého omeškanie s úhradou je sankcionované aj povinnosťou zaplatiť úrok z omeškania vo výške určenej príslušným právnym predpisom (nar. vlády 87/1995 Z.z.). Neprijateľná zmluvná podmienka je s poukazom na ust. § 53 ods. 4 OZ platného a účinného v čase uzavretia zmluvy neplatná. V zmysle vyššie uvedeného je teda súd toho názoru, že dojednané zmluvné podmienky týkajúce sa zmluvnej pokuty sú neprijateľné zmluvné podmienky a preto sú v zmysle ust. § 53 ods. 4 OZ neplatné.

Ak teda odvodzuje navrhovateľ ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu z neprijateľnej zmluvnej podmienky a súd z tohto dôvodu nepriznáva právo navrhovateľovi, súd v zmysle § 153 ods. 4 O.s.p. určil takúto zmluvnú podmienku z dôvodu svojej neprijateľnosti za neplatnú vo výroku tohto rozhodnutia a preto z uvedeného dôvodu súd nepriznal a zamietol návrh navrhovateľa v časti uplatnenej zmluvnej pokuty a úrokov z omeškania z uplatnenej zmluvnej pokuty. Tu ešte súd udáva, že keďže odporkyňa sa ani nedostala do omeškania s plnením, nemohol navrhovateľovi ani z tohto dôvodu vzniknúť nárok na zmluvnú pokutu.

Nakoľko súd nepovažoval návrh na zaplatenie sumy 645,64 Eur so zmluvnými úrokmi vo výške 0,058% denne zo sumy 511,66 Eur od 16.11.2010 do zaplatenia (ktorú si navrhovateľ uplatňoval na základe revolvingového úveru) za dôvodný už z vyššie uvedených dôvodov a ani nárok na zmluvnú pokutu vzhľadom na neprijateľnosť dojednanej zmluvnej podmienky (z ktorých dôvodov súd návrh v tejto časti zamietol), ostal tu dôvod skúmať dôvodnosť žalobného návrhu v časti o zaplatenie sumy 824,01 Eur (1.469,65 Eur - 645,64 Eur) s príslušenstvom.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyňi na úvere sumu vo výške 1659,70 Eur (50.000,- Sk) a odporkyňa uhradila navrhovateľovi 1760,36 Eur (podľa vyjadrenia navrhovateľa do odstúpenia od zmluvy sumu 398,25 Eur a po odstúpení od zmluvy sumu 840,19 Eur = 1238,44 Eur + sumu 521,92 Eur, ktorú podľa navrhovateľa uhradila na revolving, nakoľko platby, ktoré odporkyňa hradila navrhovateľovi na základe poštových poukážok zaslaných navrhovateľom súd nepovažoval za platby na úhradu revolvingového úveru, ale ako platby na riadny úver, ktorý bol odporkyňi poskytnutý vo výške 50.000,- Sk).

Vzhľadom na už vyššie uvedené, keď súd považuje úver za bezúročný (pre neplatnosť dohody o úrokoch a neplatnosť samotnej revolvingovej zmluvy), a vzhľadom k tomu, že odporkyňa zaplatila na úvere, ktorý

jej bol poskytnutý sumu 1760,36 Eur, súd zohľadňoval rozdiel medzi tým, čo odporkyňa dostala (1659,70 Eur) a čo vrátila (1760,36 Eur), keď je zjavné, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi podstatne viac.

Tu súd udáva, že samotné vyčíslenie výšky žalovanej istiny z úveru zo strany navrhovateľa je nejasné, keďže v jeho spôsobe vyčíslenia absentuje údaj o tom, koľko bolo uhradené zo strany poisťovne Cardif a.s.. Navrhovateľ udáva iba, že odporkyňa uhradila na úvere po odstúpení od zmluvy sumu 840,19 Eur, avšak na vyjadrenie odporkyne ohľadom jej tvrdenia, že zo strany tejto spoločnosti mu bola vyplatená suma 442,50 Eur nereagoval. K tomuto sa vyjadril až v rámci odvolania, keď potvrdil, že zo strany spoločnosti Cardif a.s. obdržal predmetnú sumu.

Pokiaľ však suma 442,50 Eur bola zahrnutá v celkovej čiastke, ktorú mala odporkyňa podľa navrhovateľa zaplatiť (v sume 1760,36 Eur), čo zrejme aj je a za predpokladu platnosti zmluvy o úvere v časti odplaty, teda úrokov, súd by i tak priznal navrhovateľovi iba rozdiel medzi sumou 803,01 Eur (824,01 Eur (požadovanou v návrhu) - 21 Eur, ktorú si v sume uhradenej odporkyňou započítal navrhovateľ ako zmluvnú pokutu a o ktorej súd uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute vo vyššie uvedenom znení je neprijateľné), ktorú požadoval v zmysle nároku zo zmluvy o úvere a v návrhu a sumou 521,92 Eur, ktorú uhradila odporkyňa a ktorú sumu navrhovateľ započítal na revolvingový úver, o ktorom už vyššie súd uviedol, že nemá preukázané jeho uzavretie a vyplatenie odporkyňi.

U uvedeného dôvodu, keď mal súd za preukázané, že odporkyňa uzatvorila zmluvu o spotrebiteľskom úvere a bol jej poskytnutý úver vo výške 50.000,- Sk, v súvislosti s ktorým si navrhovateľ uplatňoval sumu 824,01 Eur + príslušenstvo v zmysle návrhu, nemal za preukázané uzatvorenie revolvingového úveru a čerpanie z úverového rámca sumu 747,76 Eur a tiež vzhľadom na neprijateľnosť dojednanej zmluvnej podmienky týkajúcej sa zmluvnej pokuty a neplatnosť samotnej zmluvy o úvere v časti odplaty, keď odporkyňa uhradila viac ako mal navrhovateľ nárok vyplývajúci zo spotrebiteľského úveru, už vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V danom prípade mala odporkyňa plný úspech v konaní, preto má nárok na náhradu trov konania. Tieto súd priznal jej právnomu zástupcovi ako náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 316,72 Eur, ktoré pozostávajú zo sumy 285,48 Eur (za 4 právne úkony po á 71,37 Eur za prevzatie veci dňa 06.02.2013, účasť na pojednávaní dňa 13.02.2013 a 29.04.2013 a za písomné vyjadrenie zo dňa 07.03.2013) + 31,24 Eur (4x režijný paušál po á 7,81 za úkony v r. 2013). Nakoľko si ďalšie trovy v lehote do 3 dní od vyhlásenia rozhodnutia neuplatnila, súd jej priznal iba vyššie uvedené trovy právneho zastúpenia.

Vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si v zákonnej lehote žiadne neuplatnil a ani neučinil žiadny úkon, za ktorý by mu vznikol nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods.1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.